

WOJEWODA DOLNOŚLĄSKI

Wrocław, dnia 15 maja 2009 r.

NK.II.0911-19/318/09

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.)

stwierdzam nieważność

– **§ 2 pkt 4 we fragmencie: „szkodliwe”** z powodu istotnego naruszeniem art. 30 ust. 2 i art. 34 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela (tekst jedn. Dz. U. z 2006 r. Nr 97, poz. 674 z późn. zm. – dalej: Karta Nauczyciela),

– **§ 8 ust. 3** z powodu istotnego naruszenia art. 3 pkt 1 i pkt 3, art. 9a ust. 1, art. 30 ust. 2, ust. 6 pkt 1 Karty Nauczyciela,

– **§ 15 pkt 1a we fragmencie: „czynnego ponad 5 godz. dziennie”** z powodu istotnego naruszenia Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. z 1997 r. Nr 78, poz. 483 z późn. zm.), art. 30 ust. 2 i ust. 6 pkt 1 Karty Nauczyciela i § 5 pkt 1 rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 31 stycznia 2005 r. w sprawie wysokości minimalnych stawek wynagrodzenia zasadniczego nauczycieli, ogólnych warunków przyznawania dodatków do wynagrodzenia zasadniczego oraz wynagradzania za pracę w dniu wolnym od pracy (Dz. U. 2005 r. Nr 22, poz. 181 z późn. zm. – dalej: rozporządzenie)

uchwały Rady Miejskiej Jeleniej Góry z dnia 21 kwietnia 2009 r. nr 372/XLVIII/2009 w sprawie przyjęcia regulaminu wynagradzania nauczycieli szkół i placówek oświatowych oraz placówek opiekuńczo-wychowawczych prowadzonych przez Miasto Jelenia Góra.

Uzasadnienie

Rada Miejska Jeleniej Góry podjęła na sesji w dniu 21 kwietnia 2009 r. uchwałę nr 372/XLVIII/2009 w sprawie przyjęcia regulaminu wynagradzania nauczycieli szkół i placówek oświatowych oraz placówek opiekuńczo-wychowawczych prowadzonych przez Miasto Jelenia Góra.

Uchwała wpłynęła do organu nadzoru w dniu 28 kwietnia 2009 roku.

W toku badania legalności uchwały Nr 372/XLVIII/2009 organ nadzoru stwierdził podjęcie:

- 1) § 2 pkt 4 we fragmencie: „szkodliwe” uchwały z istotnym naruszeniem art. 30 ust. 2 i art. 34 Karty Nauczyciela;
- 2) § 8 ust. 3 uchwały z istotnym naruszeniem art. 3 pkt 1 i pkt 3, art. 9a ust. 1, art. 30 ust. 2, ust. 6 pkt 1 Karty Nauczyciela;
- 3) § 15 pkt 1a we fragmencie: „czynnego ponad 5 godz. dziennie” z istotnym naruszeniem Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, art. 30 ust. 2 i ust. 6 pkt 1 Karty Nauczyciela i § 5 pkt 1 rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 31 stycznia 2005 r. w sprawie wysokości minimalnych stawek wynagrodzenia zasadniczego nauczycieli, ogólnych warunków przyznawania dodatków do wynagrodzenia zasadniczego oraz wynagradzania za pracę w dniu wolnym od pracy.

Przedmiotowa uchwała została podjęta m.in. w oparciu o art. 30 ust. 6 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela (tekst jedn.: Dz. U. z 2006 r. Nr 97, poz. 674 z późn. zm.).

W świetle art. 30 ust. 6 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela „Organ prowadzący szkołę będący jednostką samorządu terytorialnego, uwzględniając przewidywaną strukturę zatrudnienia, określa dla nauczycieli poszczególne stopnie awansu zawodowego, w drodze regulaminu:

- 1) wysokość stawek dodatków, o których mowa w ust. 1 pkt 2, oraz szczegółowe warunki przyznawania tych dodatków, z zastrzeżeniem art. 33 i 34,
 - 2) szczegółowe warunki obliczania i wypłacania wynagrodzenia za godziny ponadwymiarowe i godziny doraźnych zastępstw, z zastrzeżeniem art. 35 ust. 3,
- 3) wysokość i warunki wypłacania składników wynagrodzenia, o których mowa w ust. 1 pkt 4, o ile nie zostały one określone w ustawie lub w odrębnych przepisach
– w taki sposób, aby średnie wynagrodzenia nauczycieli, składające się ze składników, o których mowa w ust. 1, odpowiadały na obszarze działania danej jednostki samorządu terytorialnego co najmniej średnim wynagrodzeniom nauczycieli, o których mowa w ust. 3.”.

Przepis powyższy wskazuje nie tylko zagadnienia powierzone organom prowadzącym do uregulowania w formie uchwały, ale określa jednocześnie granice kompetencji prawotwórczej przyznanej w tym zakresie organowi prowadzącemu. Ustawodawca zdecydował się w konkretnym przypadku na otwarty katalog zagadnień powierzonych do unormowania, to jednak wyznaczył on również czytelną granicę powierzonej kompetencji, wskazując – w ramach art. 30 ust. 6 Karty Nauczyciela – iż regulamin wynagradzania określa wysokość i warunki wypłacania innych świadczeń wynikających ze stosunku pracy, o ile nie zostały one określone w ustawie lub odrębnych przepisach. Tym samym organ prowadzący nie może w ramach regulaminu wynagradzania normować wysokości i warunków wypłacania nauczycielom świadczeń wynikających ze stosunku pracy, o ile zostały one unormowane w ustawie lub przepisach odrębnych.

Udzielona Radzie norma kompetencyjna ma dość szeroki zakres. Nie oznacza to jednak dowolności w zakresie ustalania warunków i trybu przyznawania dodatków. Zgodnie z art. 7 Konstytucji RP organy władzy publicznej działają w granicach i na podstawie prawa. Oznacza to, iż każda norma kompetencyjna musi być tak realizowana, aby nie naruszała innych przepisów ustawy. Zakres upoważnienia musi być zawsze ustalany przez pryzmat zasad demokratycznego państwa prawnego, działania w granicach i na podstawie prawa oraz innych przepisów regulujących daną dziedzinę.

1.

W § 2 pkt 4 uchwały zapisano, że: „Regulamin określa dla nauczycieli posiadających stopnie awansu zawodowego, sposób ustalania wysokości i szczegółowe zasady przyznawania: 1. dodatku za wysługę lat, 2. Dodatku motywacyjnego, 3. Dodatku funkcyjnego oraz za sprawowanie funkcji opiekuna stażu czy wychowawcy klasy, 4. dodatków za: trudne, uciążliwe, szkodliwe warunki pracy, 5. Wynagrodzenie za godziny ponadwymiarowe i godziny doraźnych zastępstw, 6. nagród i innych świadczeń wynikających ze stosunku pracy.”.

Wskazać należy na przepisy art. 30 ust. 2 i art. 34 ust. 1 Karty Nauczyciela, w których Ustawodawca określił, że wysokość wynagrodzenia zasadniczego jest uzależniona m.in. od trudnych lub uciążliwych warunków pracy oraz że wyłącznie z tytułu pracy w trudnych lub uciążliwych warunkach przysługuje nauczycielowi prawo do dodatku za warunki pracy. Jednocześnie Ustawodawca mocą art. 34 ust. 2 Karty Nauczyciela upoważnił wyłącznie Ministra Edukacji Narodowej i Sportu do określenia w drodze rozporządzenia, wykazu trudnych i uciążliwych warunków pracy, stanowiących podstawę do przyznania z tego tytułu dodatku, o którym mowa w ust. 1, biorąc pod uwagę w szczególności stopień trudności zajęć realizowanych w warunkach trudnych i uciążliwych.

Wskazać również należy, że przepisy art. 30 ust. 2 i art. 34 ust. 1 Karty Nauczyciela zostały znowelizowane mocą art. 5 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o zmianie i uchyleniu niektórych upoważnień do wydawania aktów wykonawczych (Dz. U. z 1.12. 2006 r. Nr 220, poz. 1600) i w obowiązującej dyspozycji nie przewidują dla nauczycieli dodatku za warunki pracy z tytułu warunków szkodliwych, zatem tym bardziej rada gminy nie jest upoważniona do ich przyznawania.

2.

W § 8 ust. 3 uchwały Rada postanowiła, że: „Dodatek motywacyjny nie przysługuje nauczycielowi stażyście”, a tym samym pozbawiła tą grupę nauczycieli prawa do tego dodatku. Tymczasem Ustawodawca w art. 3 pkt 1 i pkt 3 Karty Nauczyciela określił, że: „llekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) nauczycielach bez bliższego określenia – rozumie się przez to nauczycieli, wychowawców i innych pracowników pedagogicznych zatrudnionych w przedszkolach, szkołach i placówkach wymienionych w art. 1 ust. 1 i 1a;
- 3) stażu – rozumie się przez to okres zatrudnienia nauczyciela w przedszkolach, szkołach, placówkach i innych jednostkach organizacyjnych, o których mowa w art. 1 ust. 1 i 1a oraz ust. 2 pkt 2, w wymiarze co najmniej 1/2 obowiązkowego wymiaru zajęć, rozpoczętego i realizowanego w trybie i na zasadach określonych w przepisach rozdziału 3a, z tym że w przypadku nauczycieli, o których mowa w art. 9e ust. 1–3, równoważny z odbywaniem stażu jest odpowiednio okres zatrudnienia na tych stanowiskach lub czas urlopowania lub zwolnienia z obowiązku świadczenia pracy”, a postanowienia te dotyczą także nauczycieli szkół prowadzonych przez jednostki samorządu terytorialnego. W przepisie art. 9a ust. 1 Karty Nauczyciela Ustawodawca ustalił stopnie awansu zawodowego nauczycieli: 1) nauczyciel stażysta; 2) nauczyciel kontraktowy; 3) nauczyciel mianowany; 4) nauczyciel dyplomowany. Z kolei osoba nieposiadająca stopnia awansu zawodowego z dniem nawiązania stosunku pracy w szkole uzyskuje stopień nauczyciela stażysty (art. 9a ust. 2 tej ustawy). Nadmienić także należy, że staż trwa również w przypadku ubiegania się o awans na stopień nauczyciela kontraktowego, nauczyciela mianowanego i nauczyciela dyplomowanego (art. 9c ust. 1 tej ustawy).

Z powyższego wynika, że nauczycielem stażystą staje się osoba nieposiadająca stopnia awansu zawodowego, już z dniem nawiązania stosunku pracy w szkole i w związku z tym otrzymuje przysługujące mu wynagrodzenie. Jak określono w art. 30 ust. 1 i ust. 2 Karty Nauczyciela „1. Wynagrodzenie nauczycieli, z zastrzeżeniem art. 32, składa się z:

- 1) wynagrodzenia zasadniczego;
- 2) dodatków: za wysługę lat, motywacyjnego, funkcyjnego oraz za warunki pracy;
- 3) wynagrodzenia za godziny ponadwymiarowe i godziny doraźnych zastępstw;

4) nagród i innych świadczeń wynikających ze stosunku pracy, z wyłączeniem świadczeń z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych i dodatków socjalnych określonych w art. 54.

2. Wysokość wynagrodzenia zasadniczego nauczyciela uzależniona jest od stopnia awansu zawodowego, posiadanych kwalifikacji oraz wymiaru zajęć obowiązkowych, a wysokość dodatków odpowiednio od okresu zatrudnienia, jakości świadczonej pracy i wykonywania dodatkowych zadań lub zajęć, powierzonego stanowiska lub sprawowanej funkcji oraz trudnych lub uciążliwych warunków pracy.". Tym samym z mocy prawa nauczycielowi stażyście, jak każdemu innemu nauczycielowi, przysługuje w ramach wypłacanego wynagrodzenia dodatek motywacyjny za jakość świadczonej pracy. Organ stanowiący mocą art. 30 ust. 6 pkt 1 Karty Nauczyciela został upoważniony jedynie do określenia w regulaminie wysokości stawek dodatków oraz szczegółowych warunków przyznawania tych dodatków. Jednak w ramach warunków przyznawania dodatków określonych w akcie wykonawczym nie można nikogo prawa do dodatku pozbawić skoro przysługuje on z mocy prawa. Warunki przyznawania dodatków mogą być jedynie uszczegóławiane w ramach ogólnych warunków przewidzianych przez Ministra Edukacji Narodowej i Sportu w § 6.

Zgodnie z art. 87 Konstytucji RP źródłami powszechnie obowiązującego prawa w Rzeczypospolitej Polskiej są: Konstytucja, ustawy, ratyfikowane umowy międzynarodowe oraz rozporządzenia. Źródłami powszechnie obowiązującego prawa są także akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze działania organów, które je ustanowiły. Zgodnie z art. 94 Konstytucji organy samorządu terytorialnego oraz terenowe organy administracji rządowej, na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie, ustanawiają akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze działania tych organów. Zasady i tryb wydawania aktów prawa miejscowego określa ustawa. Przepisy rozdziału III Konstytucji wyraźnie wskazują hierarchię aktów prawnych. W świetle tych przepisów ustawa jest aktem prawnym hierarchicznie wyższym od aktów prawnych organów samorządu terytorialnego. Oznacza to, że akty prawa miejscowego nie mogą być sprzeczne z postanowieniami ustawowymi. Uchwały organów samorządu terytorialnego mogą być podejmowane wyłącznie na podstawie i w granicach prawa. Podejmując akty prawa miejscowego w oparciu o normę ustawową, organ stanowiący musi ściśle uwzględniać wytyczne zawarte w upoważnieniu. Odstąpienie od tej zasady narusza związek formalny i materialny pomiędzy aktem wykonawczym a ustawą, co z reguły stanowi istotne naruszenie prawa. Zarówno w doktrynie, jak również w orzecznictwie, ugruntował się pogląd dotyczący dyrektyw wykładni norm o charakterze kompetencyjnym. Naczelną zasadą prawa administracyjnego jest zakaz domniemania kompetencji. Ponadto należy podkreślić, iż normy kompetencyjne powinny być interpretowane w sposób ścisły, literalny. Jednocześnie zakazuje się dokonywania wykładni rozszerzającej przepisów kompetencyjnych oraz wyprowadzania kompetencji w drodze analogii. Na szczególną uwagę zasługuje tu wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 28 czerwca 2000 r. (K25/99, OTK 2000/5/141): „*Stosując przy interpretacji art. 87 ust. 1 i art. 92 ust. 1 Konstytucji, odnoszących się do źródeł prawa, takie zasady przyjęte w polskim systemie prawnym jak: zakaz domniemania kompetencji prawodawczych, zakaz wykładni rozszerzającej kompetencje prawodawcze oraz zasadę głoszącą, że wyznaczenie jakiemuś organowi określonych zadań nie jest równoznaczne z udzieleniem mu kompetencji do ustanawiania aktów normatywnych służących realizowaniu tych zadań (...)*”.

3.

W § 15 uchwały określono tabelę dodatków funkcyjnych dla dyrektorów, wicedyrektorów i kierowników, którym powierzono sprawowanie funkcji określonych w regulaminie. W pkt 1a § 15 uchwały postanowiono, że dodatek funkcyjny w procentowej wysokości od wynagrodzenia zasadniczego nauczyciela dyplomowanego otrzyma jedynie dyrektor przedszkola czynnego ponad 5 godzin dziennie. Tym samym Rada Miejska Jeleniej Góry pozbawiła dodatku funkcyjnego dyrektorów przedszkoli czynnych krócej niż 5 godzin dziennie.

Jak wyżej wskazano zgodnie z art. 30 ust. 1 i ust. 2 Karty Nauczyciela

„1. Wynagrodzenie nauczycieli, z zastrzeżeniem art. 32, składa się z:

- 1) wynagrodzenia zasadniczego;
- 2) dodatków: za wysługę lat, motywacyjnego, funkcyjnego oraz za warunki pracy;
- 3) wynagrodzenia za godziny ponadwymiarowe i godziny doraźnych zastępstw;
- 4) nagród i innych świadczeń wynikających ze stosunku pracy, z wyłączeniem świadczeń z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych i dodatków socjalnych określonych w art. 54.

2. Wysokość wynagrodzenia zasadniczego nauczyciela uzależniona jest od stopnia awansu zawodowego, posiadanych kwalifikacji oraz wymiaru zajęć obowiązkowych, a wysokość dodatków odpowiednio od okresu zatrudnienia, jakości świadczonej pracy i wykonywania dodatkowych zadań lub zajęć, powierzonego stanowiska lub sprawowanej funkcji oraz trudnych lub uciążliwych warunków pracy.". Minister właściwy do spraw oświaty i wychowania, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy oraz po zasięgnięciu opinii Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego, określa w drodze rozporządzenia m.in. 3) wykaz stanowisk oraz sprawowanych funkcji uprawniających nauczyciela do dodatku funkcyjnego oraz ogólne warunki przyznawania nauczycielom dodatku motywacyjnego – uwzględniając stopnie awansu zawodowego, poziom wykształcenia nauczycieli i wymiar zajęć obowiązkowych, stanowiska kierownicze w szkole i sprawowane funkcje, stopień zaangażowania nauczycieli w pracę oraz zapewniając, że wynagrodzenie za pracę w dniu wolnym od pracy uwzględnia osobistą stawkę zaszeregowania nauczyciela i dodatek za warunki pracy (art. 30 ust. 5 pkt 3 Karty

Nauczyciela). Działając na podstawie wskazanego przepisu prawa Minister Edukacji Narodowej i Sportu wydał wyżej powołane rozporządzenie z dnia 31 stycznia 2005 r., w którego § 5 określił, że do uzyskania dodatku funkcyjnego uprawnieni są nauczyciele, którym powierzono:

- 1) stanowisko dyrektora lub wicedyrektora przedszkola, szkoły, placówki lub innej jednostki organizacyjnej, o której mowa w art. 1 ust. 1 i 1a Karty Nauczyciela, zwanej dalej „szkołą”, albo inne stanowisko kierownicze przewidziane w statucie szkoły;
- 2) sprawowanie funkcji:
 - a) wychowawcy klasy,
 - b) doradcy metodycznego lub nauczyciela-konsultanta,
 - c) opiekuna stażu.”.

Zarówno Ustawodawca, jak i Minister Edukacji Narodowej i Sportu nie uzależnili prawa do dodatku funkcyjnego dla dyrektorów przedszkoli od funkcjonowania placówki ponad 5 godzin dziennie. Przepis prawa rangi ustawowej *expressis verbis* stanowi, że wysokość dodatku funkcyjnego zależy od powierzonego stanowiska lub sprawowanej funkcji. Zatem dyrektor przedszkola, sprawując określoną w § 5 pkt 1 rozporządzenia funkcję, niezależnie od ilości godzin funkcjonowania przedszkola jest uprawniony przepisami prawa do otrzymania dodatku funkcyjnego. Organ stanowiący mocą art. 30 ust. 6 pkt 1 Karty Nauczyciela został upoważniony jedynie do określenia w regulaminie wysokości stawek dodatków oraz szczegółowych warunków przyznawania tych dodatków. Jednak w ramach warunków przyznawania dodatków określonych w akcie wykonawczym nie można nikogo prawa do dodatku pozbawić, skoro przysługuje on z mocy prawa.

Zgodnie z art. 87 Konstytucji RP źródłami powszechnie obowiązującego prawa w Rzeczypospolitej Polskiej są: Konstytucja, ustawy, ratyfikowane umowy międzynarodowe oraz rozporządzenia. Źródłami powszechnie obowiązującego prawa są także akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze działania organów, które je ustanowiły. Zgodnie z art. 94 Konstytucji organy samorządu terytorialnego oraz terenowe organy administracji rządowej, na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie, ustanawiają akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze działania tych organów. Zasady i tryb wydawania aktów prawa miejscowego określa ustawa. Przepisy rozdziału III Konstytucji wyraźnie wskazują hierarchię aktów prawnych. W świetle tych przepisów ustawa jest aktem prawnym hierarchicznie wyższym od aktów prawnych organów samorządu terytorialnego. Oznacza to, że akty prawa miejscowego nie mogą być sprzeczne z postanowieniami ustawowymi. Uchwały organów samorządu terytorialnego mogą być podejmowane wyłącznie na podstawie i w granicach prawa. Podejmując akty prawa miejscowego w oparciu o normę ustawową, organ stanowiący musi ściśle uwzględniać wytyczne zawarte w upoważnieniu. Odstąpienie od tej zasady narusza związek formalny i materialny pomiędzy aktem wykonawczym a ustawą, co z reguły stanowi istotne naruszenie prawa. Zarówno w doktrynie, jak również w orzecznictwie ugruntował się pogląd dotyczący dyrektyw wykładni norm o charakterze kompetencyjnym. Naczelną zasadą prawa administracyjnego jest zakaz domniemania kompetencji. Ponadto należy podkreślić, iż normy kompetencyjne powinny być interpretowane w sposób ścisły, literalny. Jednocześnie zakazuje się dokonywania wykładni rozszerzającej przepisów kompetencyjnych oraz wyprowadzania kompetencji w drodze analogii. Na szczególną uwagę zasługuje tu wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 28 czerwca 2000 r. (K25/99, OTK 2000/5/141): „*Stosując przy interpretacji art. 87 ust. 1 i art. 92 ust. 1 Konstytucji, odnoszących się do źródeł prawa, takie zasady przyjęte w polskim systemie prawnym jak: zakaz domniemania kompetencji prawodawczych, zakaz wykładni rozszerzającej kompetencje prawodawcze oraz zasadę głoszącą, że wyznaczenie jakiegokolwiek organowi określonych zadań nie jest równoznaczne z udzieleniem mu kompetencji do ustanawiania aktów normatywnych służących realizowaniu tych zadań (...)*”.

Postanowienie § 15 pkt 1a uchwały narusza także konstytucyjną zasadę równości wobec prawa. Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej stanowi w art. 32, że: „1. Wszyscy są wobec prawa równi. Wszyscy mają prawo do równego traktowania przez władze publiczne. 2. Nikt nie może być dyskryminowany w życiu politycznym, społecznym lub gospodarczym z jakiejkolwiek przyczyny.”. Zgodnie z art. 31 ust. 3 Konstytucji: „Ograniczenia w zakresie korzystania z konstytucyjnych wolności i praw mogą być ustanawiane tylko w ustawie i tylko wtedy, gdy są konieczne w demokratycznym państwie dla jego bezpieczeństwa lub porządku publicznego, bądź dla ochrony środowiska, zdrowia i moralności publicznej, albo wolności i praw innych osób. Ograniczenia te nie mogą naruszać istoty wolności i praw.”. Zawężenie przez Radę Miejską Jeleniej Góry, wbrew przepisom prawa, grupy uprawnionych dyrektorów przedszkoli do otrzymania dodatku funkcyjnego ze względu na ich funkcjonowanie powyżej 5 godzin dziennie w sposób istotny narusza art. 32 Konstytucji RP. Wskazać należy, że na konieczność równego traktowania zwrócił uwagę także Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 5 listopada 1997 r. (sygn. akt K 22/97 OTK ZU 1997/3-4, poz. 41, str. 370), stwierdzając, że wszystkie podmioty prawa (adresaci norm prawnych) charakteryzując się daną cechą istotną (relewantną) w równym stopniu, mają być traktowane równo. A więc według jednakowej miary, bez różnicowań, zarówno dyskryminujących, jak i faworyzujących.

Odnośnie zapisu § 15 ust. 2 uchwały wskazać należy, że zmiana tabeli dodatków funkcyjnych powoduje zmianę regulaminu w sprawie wynagradzania nauczycieli i podlega uzgadnianiu z organizacjami związkowymi zrzeszającymi nauczycieli na mocy art. 30 ust. 6a Karty Nauczyciela.

Biorąc powyższe pod uwagę, orzeczono jak w sentencji.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu złożona za pośrednictwem Organu Nadzoru – Wojewody Dolnośląskiego w terminie 30 dni od jego doręczenia.

Zgodnie z art. 92 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

wz. WOJEWODY DOLNOŚLĄSKIEGO

ZDZISŁAW ŚREDNIAWSKI
WICEWOJEWODA